

ca la Monja. La meva besàvia vivia a Ribes, i de jove havia estat monja. Ella va deixar els hàbits per qüestions de salut, de manera que la botiga, per a la gent de Ribes, és ca la Monja. Més tard a la botiga se li va començar a dir cal Bonshoms, que molta gent encara li diu, i més endavant, les Lies.

I després de tants anys, ara que tanques, et deuen sortir coses increïbles, que mai haguessis pensat que hi eren.

—Mira, l'altre dia, dins d'un armari que hi ha dalt de tot de la casa hi vaig trobar una caixa que no havia obert mai i que pesava una tona. I en va sortir una gramola, preciosa, amb els discs de pedra i tot. Era una passada! I un dia vaig trobar un estri, que no sabia què era, el vaig trobar dintre d'unes caixes, i resulta que servia per a mesurar la densitat dels líquids, un densímetre.

Parla'ns una mica de futur. I ara, què?

—A curt termini el meu pla és tancar-la i anar-me'n aquí al davant. El meu objectiu és tenir-ho tot aquí davant mentre durin les obres de cal Manel. Quan s'hagin acabat les obres obriré l'alimentació allà, a cal Manel. Allà hi haurà només alimentació, i aquí on estic obrint ara hi deixaré el què és la part del quiosc. I també hi tindrè el què és la nineta dels meus ulls, l'enologia. M'encanta l'enologia i hi vull obrir un petit celler. El quiosc ocuparà una petita part, però el local ja està dissenyat per tal que hi vagi un celleret. Però això va més per llarg, ben bé 4 o 5 anys.

I no et fa enyorança haver de marxar?

—No, gens ni mica. És una mica estrany perquè em trobo amb molta gent que em diu... *ai, quina pena que la tanquis, ja no serà el mateix, et deu fer pena tancar la botiga després de tants anys...* Però no. Aquesta botiga s'ha de tancar! Tot el que he de fer ara per despatxar, és terrible! Voltar, haver-te de moure anant per tots els racons per poder trobar les coses... A l'altra botiga la gent s'ho podrà agafar tot. Veig que la gent, té més enyorança que jo. Ara que tanco tothom ve i m'explica anècdotes de la botiga, i bons records: és molt maco. Aquest estiu, sinó m'he fet 100 fotografies davant de la botiga amb la gent que volia el record...

I com li diràs a la botiga?

—Ara la gent la coneixia com les Lies. Pensa que tota la gent nova que hi ha ara a Planoles ja li diu, les Lies, i jo li diré igual, les Lies.

Molta sort amb aquesta aventura que ara comences, Rosalia.

ELS SEMÀFORS

Aquest estiu hi ha hagut canvi de la Junta Directiva del Club de Tennis Planoles. Volem felicitar i agrair a l'anterior junta, encapçalada per l'incansable Albert Folia, la gran feina realitzada a Planoles des del Club de Tennis, ajudant a la dinamització social del poble. Des d'aquí volem desitjar a la nova junta directiva grans èxits.

Aquest any la Casa de les Papallones ha rebut més de 250 visitants de tot Catalunya. Felicitem la família Gavalrà que gestiona amb gran il·lusió i de forma desinteressada aquest petit museu. Aquest rècord de visitants és, sens dubte, una gran promoció de Planoles. Us convidem a visitar-la!

Durant el pont del 6-8 de desembre es va realitzar la 3a edició de la fira de Santa Llúcia amb un gran èxit d'assistència. També assolí un gran èxit la darrera fira de la Ratafia. Un gran encert per part de l'Ajuntament endegar i consolidar aquestes fires que, de ben segur, tindran continuïtat en el futur.

Felicitem a totes els planolencs i planolenques que van participar en el programa Tatuats pels Pirineus, emès aquest últim trimestre al Canal 33. Una forma creativa de mostrar a la resta de Catalunya com és la vida a Planoles i convidar-los a venir al nostre municipi. Si us vàreu perdre el programa, encara hi sou a temps en la següent adreça web:

[<http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/tatuats-pels-pirineus/el-ripolles-natura-tradicions-i-un-drac/video/5699106/>].

Després d'insistir en diversos plens, sembla que l'actual equip de govern s'ha posat en contacte amb diferents grups de joves interessats en col·laborar amb la Festa Major, i que, aquest cop sí, la festa pot tenir una comissió més àmplia i plural, i integrada per gent de diferents sensibilitats. Creiem que la bona feina feta per l'actual comissió, sobretot per l'Andreu i l'Aurora, es veurà molt beneficiada amb aquestes incorporacions.

Finalment, i malgrat l'oposició del grup municipal de Gent per Planoles, l'actual equip de govern de CiU s'ha sortit amb la seva i ha recorregut a fons públics per a realitzar el segon pagament del menjador escolar de l'escola de Planoles. En els dos primers anys de legislatura, la promesa electoral de CiU de pagar amb sponsors privats el menjador escolar, ens haurà costat a tots nosaltres uns 16.000€. Encara sort que han decidit no pagar els altres dos anys.

ENDAVANT PLANOLES!

Butlletí informatiu de Gent per Planoles

Gener 2018

Núm.: 7

EDITORIAL

Parlem de futur

Ja ha transcorregut més de la meitat de l'actual legislatura i, tal i com diu el títol de l'editorial, més que fer-ne un balanç, m'agradaria parlar de futur.

Continuo creient fermament que la millor opció per a la governança d'un municipi petit com Planoles és la unió de tots els que s'estimen el poble i tenen ganes de treballar pel bé comú, en una llista de consens, no adscrita a cap partit polític.

Un dels arguments dels defensors d'una llista recolzada per un partit polític és que una agrupació d'electors independent té menys possibilitats d'accedir a les subvencions públiques. Però això —a banda de no ser cert—, és un argument que no és democràtic ni transparent. Tothom, estigui o no adscrit a un partit polític, té el mateix dret a accedir a subvencions públiques i, sinó, estem parlant de prevaricació.

Des del meu punt de vista, el més important es aconseguir un equip de treball potent per a treballar pel poble. Un grup de gent cohesionat, on es combini la joventut i l'experiència, que treballi amb equip, que col·labori colze a colze amb les associacions del poble, un equip comunicador i proper a la gent i, sobretot, motivat i il·lusionat per fer de Planoles un poble de referència del Pirineu Català.

Sense anar més lluny, aquesta unió i cohesió es va veure en el darrer referèndum de l'1 d'octubre, on tothom va treballar de valent per tal que la gent pogués votar. Fou gràcies a aquest gran treball en equip que les votacions a Planoles van ser tot un èxit. Aquesta unió hauria de continuar en el futur amb la presentació d'una llista única independent per les properes eleccions municipals.

Tots hi sortirem guanyant, i Planoles el primer!

Us desitjo molt bones festes de Nadal i un feliç 2018!

EL SOPAR DE LA MARATÓ

Un any més, i ja en van 25, el propassat 9 de desembre es va celebrar el sopar de la Marató organitzat per l'Associació de Dones de Planoles. Aquesta edició, però, ens va deixar un regust agre dolç.

En primer lloc dues grans alegries: 300 persones apuntades i més de 6.000€ recaptats. Quina gran proesa per part de l'Associació de Dones. És molt fàcil de dir i, fins i tot, vist com un participant més, fàcil de fer. Res més lluny de la realitat, però. L'organització del sopar i de tot el que l'envolta, comença dos mesos abans amb reunions i repartiment de tasques. Qui demanarà els regals a qui, qui s'encarrega de l'escudella, qui tallarà la cansalada, qui farà les mongetes, qui ens deixarà les olles, qui parerà les taules, qui... I darrera de cadascun d'aquests qui i d'altres que us estalvio, hi sol haver, excepte honroses excepcions, una o més d'una dona de Planoles. Una dona, que perd hores de son per què tot surti rodat.

Però també dues grans tristesses. I és que les dones que van iniciar aquella primera edició de la Marató, el 1993, estan molt cansades i així ens ho van voler anunciar dient-nos que aquesta seria la darrera edició. A aquesta tristesa se n'hi suma una altra encara més gran. I és que, ironies del destí, el mateix dia que se celebrava la 25a edició del sopar de la Marató, ens deixava la Leonor, una de les dones que va iniciar, el 1993, aquesta gran proesa de solidaritat. Ella, una persona enèrgica com n'he vist poques, junt amb altres, i, diguem-ho tot, amb una sabata i una espadenya, van iniciar aquesta Gran Aventura, així, en majúscules. Una gran aventura que ara, sinó hi posem remei, sembla que s'ha acabat.

Per tant, la mort de la Leonor és irreparable (des d'aquí un petó, Leonor), que la Marató continuï vint-i-cinc anys més és a les nostres mans.

RECORDATORIS...

A més de la Leonor, recentment ens ha colpit la mort de la Dasha, una noia jove que ja feia uns quants anys que, junt amb el Sasha i el seu fill Luca, vivia a Planoles. En moments així només podem sentir tristesa, dolor i ràbia. Sasha, Luca, qualsevol cosa que necessiteu podeu comptar amb tots nosaltres.

Una forta abraçada!

CONVERSEM AMB...

Rosalia Bonshoms

Renovar-se o morir?, diu la dita. La Lia, però, ho té clar, renovar-se i renovar-se. Parlem amb la Rosalia, una planolenc de tota la vida, que d'aquí a poc tancarà una de les botigues més emblemàtiques de Planoles.

Explica'ns una mica la història de la botiga.

—Aquest edifici antigament era una quadra. Els seus propietaris van encarregar al meu besavi Josep, que era un constructor de Queralbs, que els hi fes el què hi ha ara. I ell mateix, quan va haver acabat la construcció, va llogar l'immoble al propietari per fer-hi la botiga. Estem parlant de 1898.

1898?

—Sí. Me'n recordo perquè coincideix amb el naixement del meu avi Lluís.

I la botiga ha anat passant de generació en generació, no?

—Sí. Quan es van casar els meus avis, en Lluís i la Francisca, els pares de la meva àvia els hi van regalar la botiga com a regal de nocces.

Malgrat el pas de les generacions, la botiga està bastant igual, no?

—I tant. Per exemple les portes. Les portes de fusta que veus en aquestes fotos d'aquí, on hi ha el meu avi i la meva àvia, són les mateixes que hi ha ara. Les van pintar, això sí, però les portes són les mateixes. Bé, per altres coses, s'han anat fent canvis. Per exemple, abans el taulell era tot de fusta amb un marbre a sobre, no era frigorífic. La distribució de la botiga també ha anat canviant. A la part que hi ha entrant a l'esquerra hi havia tot el què era la merceria. Saps les caixes grogues que hi ha allà?, totes posen corbates, betes, botons... La botiga, com totes les d'abans, tenia de tot: hi havia merceria, sabateria, venien mantes, es venien a buscar les quinielles —que havíem de segellar i portar-les a Ribes— hi havia una mica de bar...

Parla'ns una mica del nom de la botiga.

—Aquesta casa antigament es deia cal Punset. La meva besàvia Maria, casada amb el constructor de Queralbs del que et parlava abans, era de cal Pelut de Ribes. I clar, el fet que la Maria de cal Pelut de Ribes obrís una botiga a Planoles, li van començar a dir, cal Pelut. Aquesta història és molt curiosa. Pensa que per a la gent de Ribes això no és cal Pelut, no ho ha estat mai. En diuen

Contacteu amb Gent per Planoles:
www.gentperplanoles.cat

David dverge@planoles.cat | Sílvia spuig@planoles.cat | Pere pbover@planoles.cat